

CURCUBEE

De n-ar fi-amiezile înmiresmate
Prin seri și nopți de haos și de șoapte
M-aș frânge în eterna miazănoapte
Cu sufletul străpuns de-alean de moarte...

De n-ar fi răsărituri nesperate
Să frângă-n zori coșmaruri disperate
Aș fi purtat de vânturi peste sate
Pustii de oameni și de nestemate...

De n-ar fi zvonul ce-n etern răzbate
Ecoul lumilor fără de moarte
Fir de parâng aș fi răpus de soarte
'n țărâna ce de ape se desparte...

.....

Dar fiindcă ești în totul și în toate
Nu are cine și ce mă desparte
De curcubee prea străluminate
Prin Învierea răstignită-n moarte...
